

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobkyně: **A. P.**, narozena „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: **Městský úřad Roudnice nad Labem, stavební úřad,**
sídlem Karlovo náměstí 21, 413 21 Roudnice nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2018, č. j. MURCE/9938/2018, sp. zn. SU/224/2018/Or,

takto:

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou zdejšímu soudu prostřednictvím Okresního soudu v Litoměřicích domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Roudnice nad Labem, stavebního úřadu, ze dne 14. 3. 2018, č. j. MURCE/9938/2018, sp. zn. SU/224/2018/Or, jímž bylo žalobkyni a G. P. podle § 135 zákona č. 183/2000 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „stavební zákon“), nařízeno neodkladné odstranění stavby – havarijní části rodinného domu č. p. „X“ na pozemku st. p. č. „X“ v katastrálním území V., a to v rozsahu podle statického posudku č. 247/2017 vypracovaného v listopadu 2017. Žalobkyně současně v žalobě požádala o osvobození od soudních poplatků a navrhla, aby jí byl ustanoven právního zástupce.
2. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Ze žaloby je zřejmé, že se žalobkyně domáhá soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V takovém případě se soud musí primárně zabývat povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které by bylo z přezkumné činnosti soudu vyloučeno.
3. Při vyhodnocování existence překážek bránících věcnému projednání žaloby soud předně vycházel z § 5 s. ř. s., podle něhož platí, že *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.“ Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Důvod nepřipustnosti návrhu obecně upravený v citovaném § 5 s. ř. s. je dále rozveden v § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle kterého platí, že „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“

4. V daném případě soud shledal, že podaná žaloba směřuje proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vydanému podle § 135 stavebního zákona, které bylo možné napadnout odvoláním, o němž přísluší rozhodnout Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Možnost podání odvolání proti předmětnému rozhodnutí totiž stavební zákon ani jiný právní předpis nevyloučil, naopak přímo v § 135 odst. 4 větě druhé stavebního zákona je s odvoláním počítáno, neboť uvádí, že odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.
5. Uvedenému zjištění odpovídá i postup žalobkyně, která proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2018, č. j. MURCE/9938/2018, sp. zn. SU/224/2018/Or, jež napadla touto žalobou, podala rovněž odvolání. Z vyjádření Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 12. 11. 2018, č. j. 232/UPS/2018-8, které si soud vyžádal, přitom vyplývá, že o odvoláních žalobkyně a G. P. proti předmětnému rozhodnutí dosud nebylo rozhodnuto.
6. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[p]odmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publ. pod č. 672/2005 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz).
7. Vzhledem k tomu, že žalobkyně před podáním této žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2018 nevyčkala rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, jakožto odvolacího správního orgánu, o jejím odvolání, soud podanou žalobu vyhodnotil jako předčasnou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Žalobkyně totiž sice vyčerpala řádný opravný prostředek – odvolání, avšak nevyčkala na konečné meritorní rozhodnutí odvolacího správního orgánu o tomto odvolání, a tudíž nepřipustně brojí toliko proti prvostupňovému rozhodnutí, nikoli proti konečnému meritornímu rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, které z povahy věci v daném případě je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 5 s. ř. s. Směrem k žalobkyni soud dodává, že musí vyčkat na konečné meritorní rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje o svém odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, stavebního úřadu, ze dne 14. 3. 2018, č. j. MURCE/9938/2018, sp. zn. SU/224/2018/Or, a pokud nebude se závěry Krajského úřadu Ústeckého kraje souhlasit, může jeho rozhodnutí napadnout u zdejšího soudu žalobou ve správním soudnictví.
8. Vycházeje z uvedených zjištění soud uzavírá, že žaloba byla podána předčasně, a proto soudu nezbylo než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout. Z důvodu odmítnutí

žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

9. Za dané procesní situace se soud samostatně nezabýval žádostí žalobkyně o osvobození od soudních poplatků ani jejím návrhem na ustanovení právního zástupce, neboť v důsledku neodstranitelného nedostatku podmínek řízení by těmto požadavkům stejně nemohl vyhovět.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 5. prosince 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu